

сваха сравнения със сатири, нимфи и весталки, взети от митологията. Аз надникнах през рамото му и погледнах към листа, който той държеше с двете си ръце. Почеркът беше доста едър, полегнал и устремен на ляво, но енергичен и твърдо установен, което говореше за улегнал, сериозен характер. Мишо, макар и левак, пишеше бързо и малко неравно и на мен ми се струваше, че всичко у него беше устремено към една цел, а това говореше непременно за един неспокоен дух, който подлага нещата на съмнение и достига до тяхната същност само чрез дълбок анализ.

След прочитането на първата страница Мишо спря за момент отпи от чашата глътка вода и без да ме погледне, отново зачете:

"Ирина — дъщерята на Чакъра, старши стражар от околийското управление, известен на целия град, също вземаше участие във веселието..." И се заредиха прекрасни страници, в които се разкриваха характерите на двамата главни герои — на честолюбия и амбициозен млад човек Борис Морев и на обикновеното, но надарено с красота и ум момиче от народа Ирина, един от най-обаятелните женски образи в най-новата българска литература. Постепенно, разкривайки атмосферата в малкия провинциален град върху фона на разложението на класовите сили и класовата борба, мишо заплете възела на тяхната колкото драматична, толкова и трагична любов, за да събуди у ме любопитството как ще завърши всичко това и какъв ще бъде краят на романа...

След около четиридесет или петдесет листа, изписани с неговия най-характерен почерк, мишо спря да чете, вдигна глава и ме погледна в очакване на моето мнение. Аз продължавах да мълча. За мен беше ясно, че не ще мога да кажа нищо, без да помисля сериозно и без да си дам сметка какво произведение е замислил той.

— Е, как ти се струва? — прекъсна мълчанието Мишо.

Усетих как от възлнение не мога да събера мислите си.

— Всичко е хумаво, всичко е прекрасно! — казах аз. — И о бразите, и характерите, и атмосферата са добре дадени, а за проблема да не говорим, той е наш, типично български и ни разкрива напълно правдата за живота, но... защо са тия сатири, нимфи и весталки? Защо е цялата тая пишна и в голяма степен изкуствено съчинена картина на гроздобера? Я вземи да изчистиш всичко и нарисуваш простичко наш, български гроздобер!

Мишо се съгласи с мен. Той поправи началото на романа и измени значително картината на гроздобера. Оттук нататък работата вървеше леко.